

9 Φεβρουαρίου 2023

Ήταν μία φορά ένας Γιάννης... (Νιρβάνας Παῦλος)

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Ήταν μία φορά ένας Γιάννης
σ' ένα πράσινο χωριό,
καὶ δὲν εἶχε οὔτε χαίρι
καὶ δὲν εἶχε οὔτε μυαλό.

Μά, σὰ Γιάννης, δίχως γνώση,
τὸν ἐπόνεσε ἡ καρδιά
καὶ τοῦ κόλλησε μεράκι
γιὰ τὴν κόρη τοῦ παπᾶ!

Τᾶκουσαν μικροί, μεγάλοι
καὶ γελοῦσαν - ὦχ! ὦχ! ὦχ!
Παλαμίδα σοῦ μυρίζει,
ντεῖμεντὲ νὰ φᾶς κολιοί.

Στὸν παπᾶ πηγαίνει ὁ Γιάννης
μιὰ καὶ δυὸ καὶ τοῦ μιλεῖ
καὶ τὴν Ἑλενιώ γυρεύει

καὶ τὸ χέρι του φιλεῖ.

Μὰ ὁ παπὰς τὴν ἀγιαστούρα
παίρνει εὐτὺς καὶ τὸν ξορκίζει
καὶ μὲ τὴ χοντρὴ μαγκούρα
στὴν αὐλὴ τὸν προβοδίζει,

καὶ κρατώντας τὸ στειλιάρι
ἀνεβαίνει στὸ πατάρι:
- Κόρη μου νὰ σὲ χαρῶ
δυὸ λογάκια νὰ σοῦ πῶ!

Τὴν ἀρπάζει ἀπ' τὴν κοτσίδα,
τὴν πετάει στὴν ἀντρομίδα
καὶ τῆς κάνει τὰ πλευρά της
μαλακὰ σὰν τὴν ...καρδιά της.

Τ' ἄκουσαν μικροὶ μεγάλοι
καὶ γελοῦσαν - χά! χά! χά!
- Τῆς ἀγάπης τὶς λαχτάρεις
σοῦτ καὶ μήτε τοῦ παπᾶ!

Μὰ τοῦ Γιάννη τὸ μεράκι
τώρα τοῦγινε φαρμάκι.
Φεύγει, πάει, μιὰ καὶ δυό,
στὸ ψηλὸ καμπαναριό,
κάνει τὸ σκοινὶ θηλιὰ
καὶ κρεμιέται στὰ καλά.

Κ' ἡ ξανθὴ παπαδοπούλα
ἔγινε καλογριούλα.
Τὸ χτωήχι στὸ δεξί της,
κομποσχοῖνι στὸ ζερβί της,

ξέχασε πατέρα, μάνα
καὶ τρελλὰ παραμιλᾷ:
-Χτύπα, Γιάννη, τὴν καμπάνα
γιὰ ν' ἀρχίσει ἡ λειτουργιά.

Τ'ἄκουσαν μιροί, μεγάλοι
καὶ γελοῦνε - χά! χά! χά!
χτύπα Γιάννη τὴν καμπάνα

για ν' αρχίσει ή λειτουργιά!

Πηγή: agiazoni.gr